

اضطراب آسیب شناسی و درمان

مصطفی بهرامی پور^۱ دکتر سید حمید آتش پور^۲

پرسشها

نشانه های متمایز کننده اضطراب چه هست؟

رواندرمانی برای کاهش اضطراب چه میتواند کردد؟

زمینه ها و شرایط ایجاد اضطراب چه هستند؟

شیوه پیش گیری اضطراب چیست؟

چکیده

اضطراب به عنوان احساس رنج آوری که با یک موقعیت نظریه آمیز کنونی یا با انتظار خطری که به شیوه نامعین وابسته است، تعریف می شود. براساس DSM-IV-TR نشانگان اضطراب شامل: نگرانی یا ترس بیش از حد ، سطح بالای از تنفس حرکتی، بیش فعالی انژنومیک ، گوش به زنگ بودن ، ترس خاصی که به طور گسترده در زندگی فرد وجود دارد و نگرانی ناشی از احساس تهدید یا احساس گناه بیش از اندازه می باشد. جهت کاهش اضطراب فرد اهداف درمانی در دو حیطه اهداف بلند مدت و اهداف کوتاه مدت طراحی می شود. همچنین با استفاده از مداخلات درمانی از قبیل: ایجاد یک ساختار درمانی مناسب به منظور جلب اعتماد فرد، بازیهای درمانی، روشهای پیشرفت آرامش یابی، تشویق فرد به مشارکت در فعالیت های اجتماعی و آموزش مراجع برای مواجهه تجسمی و واقعی با منبع اضطراب می توان دستیابی به اهداف درمانی را تسهیل نمود.

واژه های کلیدی: اضطراب، تنفس حرکتی، بیش فعالی انژنومیک، مداخله های درمانی

^۱- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد خوارسکان (اصفهان)

^۲- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد خوارسکان (اصفهان)

Abstract

Anxiety define as a bother feel that dependent on a present shock situation or expecting a dangerous events from an unknown object.

According to DSM-IV-TR, symptoms of this disorder include: excessive anxiety, worry or fear, high level of motor tension, autonomic hyperactivity, to be on the alert, a special phobia that widely exist in person's life and a worry result of threat or excessive guilt feel. To decrease person's anxiety, treatment goals design in two domains of long-term and short-term. Thus, to achieve treatment goals can use treatment interventions such as establishing an appropriate treatment structure to attract the confidence of person, play therapy, advanced method of relaxation, encouraging person to participate social activities and educating client to face imaginely or realy with anxiety resource.

Key words: anxiety, motor tension, autonomic yperactivity, treatment interventions.

مقدمه

اضطراب^۱ به منزله بخشی از زندگی هر انسان، در همه افراد در حدی اعتدال آمیز وجود دارد و در این حد، به عنوان پاسخی سازش یافته تلقی می شود به گونه ای که می توان گفت: «اگر اضطراب نبود، همه ما پشت میزهایمان به خواب می رفیم» (به نقل از کامر، ۱۹۹۰) فقدان اضطراب ممکن است ما را با مشکلات و خطرات قابل ملاحظه ای مواجه کند: اضطراب است که ما را و می دارد تا برای معاینه ای کلی به پزشک مراجعه کنیم، کتابهای را که از کتابخانه به عاریت گرفته ایم باز گردانیم، در یک جاده لغرنده، با احتیاط رانندگی کنیم... و بدین ترتیب زندگی طولانی تر، سازنده تر و بارورتری داشته باشیم. بنابراین اضطراب به منزله بخشی از زندگی هر انسان، یکی از مؤلفه های ساختار شخصیت وی را تشکیل می دهد و از این زاویه است که پاره ای از اضطراب های دوران کودکی و نوجوانی را می توان بهنجار دانست و تأثیر مثبت آنها را بر فرآیند تحول پذیرفت؛ چرا که این فرصت را برای افراد فراهم می آورند تا مکانیزم های سازشی خود را در جهت مواجهه با منابع «تنیدگی زا»^۲ و اضطراب انگیز گسترش دهند.

¹- Anxiety

²- Strassor

وی را بر می انگیرد تا به طور جدی با مسوولیت مهمی مانند آماده شدن برای یک امتحان یا پذیرفتن یک وظیفه اجتماعی مواجه شود.

بالعکس، اضطراب مرضی نیز وجود دارد، چرا که اگر حدی از اضطراب می تواند سازنده و مفید باشد و اگر اغلب مردم اضطراب را تجربه می کنند، اما این حالت ممکن است جنبه مزمن و مداوم بیابد که در این صورت نه تنها نمی توان پاسخ را سازش یافته دانست بلکه باید آن را به منزله منبع شکسته، سازش نایافتگی و استیصال گسترهای تلقی کرد که فرد را از بخش عمدۀ ای از امکاناتش محروم می کند، فقط براساس راهبردهای محدود گشته آزادی و انعطاف فردی کاهش می باید و طیف گسترده اختلال های اضطرابی را که از اختلال های شناختی و بدنی تا ترس های غیرموجه و وحشتزدگی ها گسترده اند، به وجود می آورد. (دادستان، ۱۳۷۶).

تعريف اضطراب:

شاید بتوان اضطراب را به عنوان احساس رنج آوری که با یک موقعیت ضربه آمیز کنونی یا با انتظار خطری که به شیئی نامعین وابسته است، تعریف کرد. به عبارت دیگر، اضطراب مستلزم مفهوم نا ایمنی یا تهدیدی است که فرد منبع آن را به وضوح درک نمی کند، در حالیکه اصطلاح ترس به احساسی پوشش می دهد که در مقابل یک شیئی که به منزله شیء خطرناک محسوب می شود، به وجود می آید. از همین زاویه است که اغلب روان شناسان ترس را از اضطراب متمایز کرده اند. بدین معنا که ترس را واکنش در برابر خطری دانسته اند که با ایجاد حالت احتیاط اجتناب و گریز در فرد، می تواند از وی در برابر خطرها حمایت کند. درحالی که اضطراب را به عنوان احساسی توصیف کرده اند که نشانه های آن مانند ترسی پراکنده و مبهم است و علت بروز آن نیز مشخص نیست. ضمن آن که امکان بروز همزمان ترس و اضطراب در یک فرد وجود دارد.

این نکته نیز قابل ذکر است که اگر واقعی بودن خطر می تواند به عنوان معیار متمایز گشته ترس از اضطراب در بزرگسالی در نظر گرفته شود، استفاده از این ضابطه در کودکان تنها جنبه نسبی دارد. چرا که کودک همواره نمی تواند خطرناک را از بی خطر متمایز کند یا یک عمل منع شده بی خطر را از عمل خطرناک تمیز دهد.

کودکان تنها جنبه نسبی دارد. چرا که کودک همواره نمی تواند خطرناک را از بی خطر متمایز کند یا یک عمل منع شده بی خطر را از عمل خطرناک تمیز دهد.

بنابراین شاید بتوان از زاویه ای دیگر، ترس را از اضطراب متمایز کرد و ترس های شدید، مزمن و موجود مشکلات در زندگی کودک و والدین را در قلمرو اضطراب قرار داد و با در نظر گرفتن این سه ضابطه، آنها را از ترس ها یا اضطراب های بهنجار دوران کودکی و نوجوانی متمایز کرد.(دادستان، ۱۳۷۶)

تعریف رفتاری اضطراب در کودکان و بزرگسالان بر شدت تداوم و فراوانی نگرانی طبیعی تأکید می کند. در DSM-IV-TR اضطراب در محور ۱ با کدهای زیر مشخص می شود.

محور یک: ۳۰۰/۰۲ اختلال اضطراب منتشر

۳۰۰/۰۰۰ اختلال اضطرابی که در طبقه مشخصی جای نمی گیرد.

۳۰۹/۲۴ اختلال انطباق همراه با اضطراب

۳۰۹/۲۱ اختلال اضطراب جدابی

علایم و نشانگان اضطراب، براساس DSM-IV-TR عبارت است از:

(الف) نگرانی، ناراحتی و ترس بیش از حد فرد که از سطح رشدی وی بالاتر باشد.

(ب) سطح بالایی از تنش حرکتی، از قبیل بیقراری، تنش ماهیچه ای، خستگی ناپذیری و لرزیدن

(ج) بیش فعالی اتونومیک از قبیل تنفس سطحی، تنفس ضربان قلب، گیجی، خشکی دهان و پوست، حالت تهوع و اسهال، تعریق، سردی دستها و گل انداختن یا رنگ پریدگی.

(د) گوش به زنگ بودن از قبیل احساس مدام لب پرتگاه بودن، اشکال در تمرکز، مشکل در خوابیدن یا خواب ماندن، و یک حالت عمومی بیقراری.

(ه) یک ترس خاص که به طور وسیعی در زندگی فرد وجود دارد و پوشیده است. این ترس به نحو وسیعی در زندگی خانوادگی فرد ایجاد اشکال می نماید.

(و) نگرانی، ترس و اضطرابی که ناشی از احساس تهدید، احساس گناه بیش از اندازه، اختلاف و تنش بین والدین یا تداخل در فعالیت جسمانی فرد است.

اهداف درمان

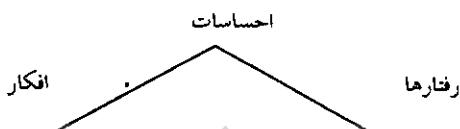
به منظور کاهش اضطراب فرد دو هدف عمده مدنظر می باشد:

- الف - کاهش فراوانی و نگرانی حساسیت فرد به نحوی که فعالیت و عملکرد روزانه وی آسیب نییند.
- ب - تثیت سطح اضطراب فرد در حالی که توانایی وی برای عملکرد روزانه اش کاهش نیابد.
- ج - شناسایی منبع اضطراب و ترس فرد و حل زمینه های اصلی آن.
- د - تعامل با جهان بدون احساس ترس، نگرانی یا اضطراب شدید.
- (۲) اهداف کوتاه مدت درمان
- الف - فرد نگرانی و ترس خود را بطور واضحی با درمان گر در میان بگذارد.
- ب - فرد از لحاظ کلامی بتواند ترس، نگرانی و اضطراب خود را مشخص و تعریف نماید.
- ج - کلامی کردن و فهم احساسات مرتبط با نگرانی خود با توجه به دلایل آن.
- د - کاهش فراوانی و تحریه اضطراب
- ه - بکارگیری خودگوئیهای مثبت برای کاهش اضطراب یا حذف آنها.
- و - بکارگیری و توسعه روشهای آرامش یابی و فعالیتهای شناختی مرتبط با حواسپرتی از منبع و حالات اضطراب به منظور کاهش سطح نگرانی.
- ز - فرد حالت ارتباطی بین اضطراب و مبنای زیربنایی آنها را با توجه به افکاری که همراه آنهاست درک نماید.
- ح - بکارگیری استراتژیهای خاص برای کاهش اضطراب.
- ط - افزایش فعالیتهای روزانه اجتماعی و عملکرد آموزشگاهی.
- ی - افزایش فعالیتهای بدنی برای کاهش احساس اضطراب.
- ک - مشارکت در فعالیتهای گروهی بمنظور افزایش کارآمدی و اعتماد به نفس.
- ل - تخصیص زمانی مشخص برای فکر کردن در مورد اضطرابها.
- م - مشارکت والدین، اطرافیان و دوستان برای گفتگو در مورد اضطرابهای فرد.
- ر - مشارکت اعضاء خانواده برای رفع تعارضات بین گروهی خود بمنظور کاهش اضطراب فرد.
- ص - کاهش تلاش والدین برای کنترل کودک.

مداخلات درمانی

- ۱- ایجاد یک ساختار درمانی مناسب بمنظور جلب اعتماد فرد. این ساختار از طریق موارد زیر حاصل می شود:
 - (الف) تماس چشمی مناسب با مراجع
 - (ب) شنیدن فعال
 - (ج) پذیرش و احترام به قید و شرط
 - (د) پذیرش گرم مراجع به منظور کمک به وی تا احساس اضطراب و نگرانی خود را تشخیص داده و بیان نماید.
- ۲- استفاده از بازیهای درمانی که در آن فرد قادر می گردد کلام، احساس و فعالیت خود را به منظور نشان دادن اضطراب بکار گیرد. بدین ترتیب فرد قادر می شود که نسبت به احساسات خویشتن و دیگران هوشیار گردد.
- ۳- طی فرایند تکمیل جملات بصورت کتبی و شفاهی می توان منبع اضطراب فرد را تشخیص دهد (موس، ۱۹۸۸). از سوی دیگر استفاده از آزمون اضطراب کودکان اسپلبرگر و اضطراب زونگ در تشخیص نوع اضطراب کودکان و بزرگسالان می تواند کمک کننده باشد (آزمونهای مذکور ضمیمه مقاله می باشد).
- ۴- از کودک یا مراجع خواسته می شود دو یا سه موقعیتی که بطور کلی منجر به اضطراب آنها می شود را تصویر کنند (آتش پور، نیازی، ۱۳۸۰).
- ۵- استفاده از جلسات بازی درمانی روانکاوی به منظور فهم عوامل معارض نا هشیار، تثییها، مقاومت ها و هسته های اصلی اضطراب فرد.
- ۶- کشف آشتفتگی های شناختی که پاسخ اضطراب فرد را تحت تاثیر قرار می دهد.
- ۷- کمک به مراجع برای آموزش و بکارگیری روشهای پیشرفته آرامش یابی (ریلکسیشن) و روشهای هدایت بحران، به منظور کاهش حساسیت و فراوانی (بسامد) احساسات مرتبط با اضطراب (مک کیولی، و شاختر، ۱۹۸۸).
- ۸- کمک به مراجع برای گفتگو از مسائلی که باعث اضطراب وی می شوند مانند همسالان، طلاق، سوءاستفاده، مصرف الکل و مواد مخدر، یا موقعیت های تنش زای

- ۹- کمک به مراجع تا قادر شود بین نگرانیها و ترسهای خود و افکار بد و آروزهای ناخواسته و غیرقابل بیانش رابطه برقرار سازد.
- ۱۰- کمک به مراجع برای نوشتن یک داستان که در آن قهرمان داستان، با هدایت درمانگر خود بر اضطرابش فائق می‌گردد. (جانگسما و همکاران، ۲۰۰۰)
- ۱۱- کمک به مراجع بر درک رابطه سه گانه زیر و تاثیر هر کدام بر دیگری.

- ۱۲- تشویق فرد به مشارکت در فعالیتهای اجتماعی و تعامل با دیگران بدون استفاده از پیشگوییهای ناقص ساز و منفی.
- ۱۳- آموزش والدین، اطرافیان برای برخورد خونسردانه و آرامش بخش با اضطرابهای فرد.
- ۱۴- کار با اعضاء خانواده برای حل تعارض های موجود و بکارگیری روشهای حل مسئله برای مشکلات موجود.
- ۱۵- استفاده از رویکرد ساختاری در جلسات خانوادگی به منظور ایجاد نقشهای سازگارانه در محیط منزل برای اینکه هر فرد خودش باشد نه آن چیزی که دیگران می‌خواهند.
- ۱۶- آموزش مراجع برای مواجهه تجسمی و واقعی با منبع اضطراب و توسعه خود تنظیمی درونی

به منظور افزایش تحمل نسبت به اضطراب و مواجهه شدن با خاطرات مربوط به گذشته.

منابع

- آتش پور، سید حمید و نیازی ، مجتبی (۱۳۸۰). *نقاشی جنبشی خانواده*. اصفهان: فصلنامه آموزه، شماره ۱۱.
- دادستان، پریخ (۱۳۷۶). *روانشناسی مرضی تحولی از کودکی تا بزرگسالی* (جلد اول). تهران: انتشارات سمت.

References:

- American psychiatric Association. (2000). *Diagnostic and statistical of mental Disorders*. R. 4ed. Washington, DC. APA.
- comer, R.J. (1995). *Abnormal psychology*. W.H. Freeman and company. New York.
- Mc Cauley, C.S. & Schachter. (1988). *When your child is Afraid*. New York : Simon & Schuster.
- Moser, A. (1988). *Don't pop your cork on Mondays!* Kansascity, Mo: Landmark Edition, Inc.
- Jongsma, A.E., Peterson, L.M & McInnis, W.P. (2000). *The Child psychotherapy. treatment planner*. 2 Edition. John.

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم پرستی

ضمیمه

پرسشنامه اضطراب اشپیل برگر

۱- وقتی که نتایج امتحان داده شد و نمره بد گرفتم دوست دارم گریه کنم.

بله خیر

۲- موقع امتحان قلبم خیلی تند می زند.

بله خیر

۳- همیشه نگران هستم وقتی والدینم درسم را از معلم پرسند معلم به آنها بگوید درسم ضعیف است.

بله خیر

۴- احساس می کنم اگر در امتحان نمره پائین بگیرم معلم مرا دوست ندارد.

بله خیر

۵- وقتی که دستم کثیف شد باید چند بار آن را بشویم و اگر این کار را نکنم آرامش ندارم.

بله خیر

۶- اصلاً نمی توانم در خانه بدون پدر و مادرم باشم و حتماً باید در کنار آنها باشم.

بله خیر

۷- وقتی که معلم به نوبت از دانش آموزان درس می پرسد هنگامی که نوبت من می شود. قلبم شدید می زند و می ترسم.

بله خیر

۸- معمولاً در موقع صحبت با مدیر مدرسه دچار ترس می شوم.

بله خیر

۹- قبل از شروع امتحان حالت نا آرام و بدی دارم.

بله

خیر

۱۰- از اینکه مادر و پدرم مرا تنها بگذارند می ترسم.

بله

خیر

۱۱- همیشه نگران می‌شوم که نکند اتفاقی برای آنهایی که می‌شناسم بیفتد.

بله خیر

۱۲- در کلاس هیچ وقت صحبت نمی‌کنم به دلیل اینکه دیگران نگویند چقدر احمق و نادان است.

بله خیر

۱۳- وقتی در امتحان، سوالات را می‌بینم فکر می‌کنم نمی‌توانم هیچ کدام را جواب بدهم.

بله خیر

۱۴- موقع امتحان آنقدر نگران و دستپاچه می‌شوم که سوالات را جا به جا جواب می‌دهم یا اشتباه می‌کنم.

بله خیر

۱۵- هنگام امتحان تمام پذئم می‌لرزد.

بله

خیر

۱۶- وقتی که می‌خواهم چیزی را به معلم یا یک فرد غریب بگویم دستهایم عرق می‌کند. و هول می‌شوم و نمی‌توانم درست صحبت کنم.

بله خیر

۱۷- موقعی که می‌خواهم درس جواب بدهم زانوهایم سست می‌شود و می‌لرزند.

بله خیر

۱۸- من می‌ترسم امسال مردود شوم.

بله خیر

۱۹- خواب می‌بینم که معلم هایم برای اینکه نمره بد گرفتم از دست من عصبانی هستند.

بله خیر

۲۰- اگر نتوانم درست سوال معلم را جواب بدهم، بعض گلویم را می‌گیرد و گریه می‌کنم.

بله خیر

- ۲۱- در راه مدرسه تا خانه بعضی وقتها نگران می شوم که نکند معلم امروز امتحان بگیرد.
 بلی خیر
- ۲۲- در زمان امتحانات اشتهايم کم می شود و نمی توانم غذا بخورم.
 بلی خیر
- ۲۳- قلبم همیشه تند و زیاد می زند.

 بلی خیر
- ۲۴- همیشه بی دلیل می ترسم.

 بلی خیر
- ۲۵- به علت اینکه کثیف نشوم در جاهای شلوغ نمی روم.
 بلی خیر
- ۲۶- همیشه فکرهای بدی برایم به وجود می آید که باعث می شود سردرد بگیرم.
 بلی خیر
- ۲۷- شهای امتحان نمی توانم درست بخوابم.
 بلی خیر
- ۲۸- فکر می کنم ممکن است همکلاسی هایم موقع حرف زدن مرا مسخره کنند.
 بلی خیر
- ۲۹- قبل از امتحان خوابهای وحشتناک می بینم.
 بلی خیر
- ۳۰- احساس دلهز و نگرانی دارم.
- ۳۱- اگر سوالاتی برایم پیش بیاید که بخواهم از معلم پرسم از دوستانم می خواهم که آن سوال را پرسند.
 بلی خیر
- ۳۲- کتاب و دفترم را برای اینکه به آن دست کثیفی نخورد هرگز به کسی نمی دهم.

بله خیر

۳۳- شبها نمی توانم درست بخوابم.

بله خیر

۳۴- از اینکه دیگران روی رختخواب من بخوابند یا بنشینند بدم می آید و ناراحت می شوم.

بله خیر

۳۵- احساس می کنم وقتی که با دیگران هستم از بودن من خوشناس نمی آید.

بله خیر

۳۶- همیشه فکر می کنم که معلم مرا تنبیه می کند.

بله خیر

۳۷- من همیشه احساس می کنم شاد نیستم.

بله خیر

۳۸- برای اینکه هر روز از خانواده ام دور می شوم مدرسه را دوست ندارم.

بله خیر

۳۹- همیشه وحشت زده هستم.

بله خیر

۴۰- احساس می کنم فکرم درست کار نمی کند.

بله خیر

۴۱- گاهی فکرهای بدی به مغزم می آید که نکند خواهر یا برادر کوچکتر از خودم را خفه کنم.

بله خیر

۴۲- همیشه خواب می بینم که پدر و مادرم را از دست داده ام.

بله خیر

پرسشنامه خود سنجی اضطراب

نام: _____ سن: _____ جنس: _____ میزان تحقیقات: _____
 لطفاً جملات زیر را با دقت مطالعه نموده و مناسب با شرایطی که دارید یکی از خانه های مقابل را علامت بزنید.

همیشه و مدام	اکثر مواقع	گاهی اوقات	به هیچ وجه	موارد
				۱- احساس می کنم که بیش از حد عصبی و مضرور هستم.
				۲- بدون دلیل احساس ترس و نگرانی می کنم.
				۳- زود بر آشفته و عصبی می شوم.
				۴- احساس خرد شدن و از هم پاشیدگی می کنم.
				۵- احساس می کنم همه چیز رو به راه بوده و اتفاق ناگواری نیز رخ نخواهد داد.
				۶- دست و پایم می لرزد.
				۷- سردرد ، گردن درد و پشت درد آزارم می دهد.
				۸- احساس ضعف داشته و زود خسته می شوم.
				۹- احساس آرامش کرده و آرامش را به راحتی حفظ می کنم.
				۱۰- احساس می کنم ضربان قلبم تندرت از حد معمول است.
				۱۱- دائم سرگیجه دارم.
				۱۲- غش می کنم یا احساس می کنم که می خواهم غش کنم.
				۱۳- به راحتی نفس می کشم.
				۱۴- احساس می کنم که انگشت‌های دست و پایم کرخت شده و مور مور می گردد.
				۱۵- دل درد و سوء هاضمه دارم.
				۱۶- تکر ادرار دارم.
				۱۷- دست هایم معمولاً گرم و خشک است.
				۱۸- صورتم داغ و خشک می شود.
				۱۹- به راحتی به خواب رفته و شبها خوب می خوابم.
				۲۰- در خواب کایوس، می بینم.

مقیاس خود سنجی اضطراب (self-rating anxiety scale) که توسط زونگ k.w.zung ۱۹۷۰ ارائه گردیده است، شامل ۲۰ ماده می باشد. پنج ماده اول، علائم عاطفی و ۱۵ ماده بعدی علایم جسمی را مورد سنجش قرار می دهند.

پنج علامت عاطفی در این آزمون:

- مضطرب و عصبی بودن
- وحشت زدگی
- بیم
- گسیختگی ذهنی
- نگرانی

علامت جسمی این آزمون نیز عبارتند از:

- لرزش
- دردهای جسمانی
- خستگی و ضعف
- بیقراری
- نامنظم بودن ضربان قلب
- سرگیجه
- احساس کسالت و کرختی
- اشکال در نفس کشیدن
- مور مور شدن
- تهوع
- سوء هاضمه
- تکرر ادرار
- تعریق
- برانگروختگی
- بی خوابی و نیلن کابوس

روش نمره گذاری:

به هریک از ۲۰ ماده این آزمون بین ۱ تا ۴ نمره تعلق میگیرد و نمرات آزمون دامنه ای از ۲۰ تا ۸۰ را دارا می باشد. جملات بصورت مثبت و منفی بوده و به تبع آن شیوه نمره گذاری نیز برای بعضی سوال ها بر عکس می باشد.

زونگ (1981) با ترتیب نتایج مطالعات خود، شاخص نمره گذاری آزمون را به شرح زیر بیان نموده است:

نمره زیر ۴۵ نشان دهنده عادی بودن فرد است بدین معنا که اضطرابی وجود ندارد.

نمره ۵۹-۵۰ نشان دهنده اضطراب کم یا متوسط می باشد.

نمره ۶۰-۷۴ نشان دهنده اضطراب بسیار شدید می باشد.

نمره بیش از ۷۵ اضطراب بسیار شدید را نشان می دهد.

از نظر زونگ نقطه برش یا مقطع عرضی *morbidity cutoff* نمره ۴۵ می باشد.

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم پرستادنی